Nr.5r-539/2023
4-23186599-09-5r-27122023

H O T Ă R Î R E
pe cauza contravenţională

22 august 2024 m.*****
R.Moldova

Judecătoria ***** sediul Central
Instanţa de judecată în componenţă:
Preşedintele şedinţei, judecător Guţu Andrei,
grefier Loredana Moroșan,
În lipsa agentului constatator, contravenientului:Graur Eugeniu,
a judecat în şedinţa publică cauza contravenţională la contestaţia lui
- GRAUR EUGENIU, ***** a.n., nr.i ***** domiciliu ***** str.*****
împotriva procesului verbal cu privire la contravenție cît și decizia de sancționare,

Citarea părților a fost executată.

Instanţa asupra cauzei

A c o n s t a t a t:

1. La 04.12.2023 agentul constatator din cadrul Direcției Patrulare Nord a INSP, Baxan Andrei a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenţia prevăzută de art. 238 alin. (3) Cod contravenţional pentru faptul că, contravenientul GRAUR EUGENIU la 04.12.2023 ora 17:50, în mun. *****, str. ***** nu a acordat prioritate pietonului la trecerea pietonală nederijată.

1.1 Prin decizia agentului constatator din 04.12.2023, GRAUR EUGENIU a fost sancționată pentru săvîrșirea faptei contravenționale prevăzute de art. 238 alin. (3) Cod Contravențional la o amendă în mărime de 30 u.c., echivalent a 1500 lei cu aplicarea a 5 puncte de penalizare.

2. Manifestându-și dezacordul cu tragerea la răspunderea contravențională și pledând nevinovat, GRAUR EUGENIU la 21.12.2023 a atacat în ordinea art. 448 Cod contravențional decizia agentului constatator de aplicare a sancțiunii contravenționale, solicitând repunere în termen, admiterea contestației, anularea procesului -verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06.220993 din 04.12.2023 și a sancțiunii contravenționale.

În motivarea contestației GRAUR EUGENIU a menționat că, agentul constatator a examinat cauza în mod unilateral și a emis o decizie nefondată și neîntemeiată, deoarece la examinarea cauzei contravenționale, careva probe care ar confirma fapta contravențională invocată, nu i-au fost prezentate. Agentul constatator a emis decizia de sancționare fără a demonstra vinovăția contestatarului. Solicită, autorul contestației admiterea contestației, anularea procesului verbal cu privire la contravenție din 21.12.2023 cu încetarea procesului contravențional.

3.1 În ședința de judecată contravenientul, fiind citat legal, comunicându-i data, ora şi locul ședinței de judecată pe adresa menționată în contestație, nu s-a prezentat, astfel ținând cont de termenul restrâns stabilit de lege pentru examinarea cauzei

contravenționale, considerând că procedura de citare a fost respectată, instanța a dispus desfășurarea ședinței de judecată în lipsa sa.

3.2 Agentul constatator în ședința de judecată nu s-a prezentat din motive necunoscute instanței de judecată, astfel ținând cont de termenul restrâns stabilit de lege pentru examinarea cauzei contravenționale, considerând că procedura de citare a fost respectată, instanța a dispus desfășurarea ședinței de judecată în lipsa acestuia.

4.Examinînd contestaţia înaintată în raport cu materialele cauzei, instanţa de judecată a ajuns la următoarele concluzii:

5. Cât privește termenul depunerii contestației.

Potrivit alin. (1) art. 448 al Codului contravenţional, contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravenţională, în cazul în care nu sînt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sînt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenţionale. Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părţile care nu au fost prezente la şedinţa de examinare a cauzei contravenţionale, de la data înmînării copiei de pe decizia respectivă în condiţiile art.447[1] alin.(8).

În sensul art. 395 alin.(1) p.2) și (1^1) Cod contravenţional, instanţa judecă contestaţiile împotriva deciziilor autorităţilor competente să soluţioneze cauzele contravenţionale, procurorului.

Contestaţia împotriva deciziei în cauza contravenţională se examinează de către instanţa de judecată în a cărei rază teritorială activează autoritatea competentă sau procurorul care a emis decizia, ori de către instanţa de la locul unde îşi are sediul autoritatea competentă, pentru cazurile prevăzute la art.394 alin.(1^1).

Potrivit alin. (1) art. 448 al Codului contravenţional, contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravenţională, în cazul în care nu sînt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sînt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenţionale. Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părţile care nu au fost prezente la şedinţa de examinare a cauzei contravenţionale, de la data înmînării copiei de pe decizia respectivă în condiţiile art.447^1 alin.(8).

La caz instanța de judecată constată Graur Eugeniu a depus contestație împotriva procesului-verbal și deciziei de sancționare din 14.12.2023 la data de 21.12.2023 adică peste 3 zile însă potrivit f.d.(7) anexată la cauza contravențională contestația a fost expediată în adresa Direcției Patrulare Nord a INSP prin intermediul oficiului POștal și conform cotorului cu ștampila de pe plic contestația a fost expediată pe data de 19.12.2023.

Astfel, instanţa de judecată consideră că contestaţia este depusă în termenul prevăzut de alin. (1) art. 448 Cod contravenţional.

6. În Fond.

La 04.12.2023 agentul constatator din cadrul Direcției Patrulare Nord a INSP, Baxan Andrei a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenţia prevăzută de art. 238 alin. (3) Cod contravenţional pentru faptul că, contravenientul GRAUR EUGENIU la

04.12.2023 ora 17:50, în mun. *****, str. ***** nu a acordat prioritate pietonului la trecerea pietonală nederijată.

Prin decizia agentului constatator din 04.12.2023, GRAUR EUGENIU a fost sancționată pentru săvîrșirea faptei contravenționale prevăzute de art. 238 alin. (3) Cod Contravențional la o amendă în mărime de 30 u.c., echivalent a 1500 lei cu aplicarea a 5 puncte de penalizare.

Manifestându-și dezacordul cu tragerea la răspunderea contravențională și pledând nevinovat, GRAUR EUGENIU la 21.12.2023 a atacat în ordinea art. 448 Cod contravențional decizia agentului constatator de aplicare a sancțiunii contravenționale, solicitând repunere în termen, admiterea contestației, anularea procesului -verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06.220993 din 04.12.2023 și a sancțiunii contravenționale.

Conform art. 21 din Constituţie, orice persoană acuzată de un delict este prezumată nevinovată pînă cînd vinovăţia sa va fi dovedită în mod legal, în cursul unui proces judiciar public, în cadrul căruia i s-au asigurat toate garanţiile necesare apărării sale.

Potrivit art. 7 Cod contravenţional, persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăţia sa.

Potrivit art.238 alin. (3) Cod contravențional, prevede sancțiune pentru neacordarea de prioritate legală pietonilor care se sancționează cu amendă de la 30 la 36 de unităţi convenţionale cu aplicarea a 5 puncte de penalizare. se sancţionează cu amendă de la 30 la 36 de unităţi convenţionale cu aplicarea a 5 puncte de penalizare.

În cazul dat, instanța consideră că vinovăția lui GRAUR EUGENIU n-a fost dovedită, deoarece la materialele cauzei nu sunt anexate careva probe într-u confirmarea faptului comiterii contravenției prevăzute de art.238 al.(3) Cco.

E de menționat că în confirmarea celor reținute prin procesul verbal cu privire la contravenție din 04.12.2023, agentul constatator nu a prezentat și nu a anexat la materialele cauzei probe cum ar fi proba foto/video, unica probă pe care s-a bazat agentul constatator la constatarea contravenției și vinovăției lui GRAUR EUGENIU, este procesul verbal cu privire la contravenție în original.

Prin urmare, doar procesul verbal cu privire la contravenție în original nu poate fi considerat ca o probă concludentă și pertinentă întru confirmarea vinovăției făptuitorului.

La fel, instanța de judecată reține că, conform art. 375 Cod contravențional, persoana acuzată de săvîrşirea unei contravenţii se consideră nevinovată atîta timp cît vinovăţia sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod. Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăţia sa. Concluziile despre vinovăţia persoanei în săvîrşirea contravenţiei nu pot fi întemeiate pe presupuneri.

Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condiţiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional.

Conform art. 381 alin.(4) Cod contravențional, autoritatea competentă să soluţioneze cauza contravenţională are obligaţia de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă şi obiectivă, a circumstanţelor cauzei, de a evidenţia atît circumstanţele care dovedesc vinovăţia persoanei, cît şi cele care dezvinovăţesc persoana în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, precum şi circumstanţele atenuante sau agravante.

Potrivit art. 440 alin.(1) Cod contravenţional, Constatarea faptei contravenţionale, înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, după caz, a dosarului în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare.

Astfel, analizînd întregul material probatoriu acumulat şi prezentat în justificarea întocmirii deciziei asupra cauzei contravenționale instanţa atestă că, agentul constatator în susţinerile sale nu s-a axat pe careva probe pertinente și concludente care ar demonstra fapta imputată contravenientului.

În acest sens instanţa reaminteşte că, în conformitate cu alin. (1) şi (2) art. 425 din Codul contravenţional, probele sînt elemente de fapt, dobîndite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei contravenţiei, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei şi la cunoaşterea altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei.

În calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenţie, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziţie, explicaţiile persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, depoziţiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză.

Instanţa atenţionează că, în orice situaţie este insuficientă, pentru tragerea persoanei la răspundere contravenţională, prezentarea în calitate de probă doar a deciziei asupra cauzei contravenționale.

Totodată, potrivit practicii CEDO (*hotărîrea pronunțată în cauza Salabiaku c. Franței și cauza Anghel c. României*) Curtea a statuat și faptul că, prezumțiile de fapt și de drept sunt recunoscute în toate sistemele juridice, fiind permisă utilizarea acestora și în materia contravențională pentru dovedirea vinovăției făptuitorului, cu respectarea unor limite rezonabile, ținînd cont de gravitatea mizei și prevăzînd drepturile apărării. Prin urmare, prezumția de nevinovăție a faptelor constatate de agent și consemnate în procesul-verbal cu privire la contravenție nu are un caracter absolut, prezumția de veridicitate putînd opera pînă la limita la care prin aplicarea ei nu s-ar ajunge în situația ca persoana învinuită de săvîrșirea faptei să fie pusă în imposibilitatea de a face dovada contrarie celor consemnate în procesul-verbal. Deci, în lipsa unor mijloace de probă care să confirme situația de fapt reținută în procesul-verbal cu privire la contravenție, nu poate fi aplicată prezumția de temeinicie a procesului-verbal cu privire la contravenție.

La fel instanța reține că, în cauza (*Ozturk vs. Germania*) și cauza (*Anghel vs. României*) Curtea a statuat că, mențiunile agentului constatator înserate în procesul-verbal cu privire la contravenție nu constituie prin sine o probă, ci dimpotrivă, acestuia îi revine sarcina de a dovedi temeinicia și legalitatea procesului-verbal.

În acest sens instanța constată că, agentului constatator i-a fost acordată posibilitatea de a prezenta probele care au stat la baza întocmirii deciziei asupra cauzei contravenționale, însă acesta și-a neglijat atribuțiile de serviciu și prevederile legale de a prezenta probe și a le susține în fața instanței.

La fel, instanța evidențiază că forța probantă a proceselor-verbale și deciziilor este lăsată la latitudinea fiecărui sistem de drept, putându-se reglementa importanța fiecărui mijloc de probă, însă instanța are obligația de a respecta caracterul echitabil al procedurii în ansamblu atunci când administrează și apreciază probatoriul (cauza Bosoni v. Franța, hotărârea din 7 septembrie 1999).

În atare circumstanțe, instanța urmează să supună aprecierii procesul-verbal cu privire la contravenție și deciziei agentului constatator, care stabilește vinovăția contravenționientului, și contestația făptuitorului, care neagă săvîrșirea faptei incriminate. Respectiv, instanța dispune de cîte o probă „pro" (decizia asupra cauzei contravenționale) și „contra" vinovăției contravenientului (declaraţiile contravenientului expuse în contestaţie), iar potrivit art. 375 al. (3) Cod contravențional toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condiţiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional.

Mai mult, instanţa reţine că: "Verificarea strictă a înscrierii în procesul verbal a datelor prevăzute de lege se impune cu atât mai mult cu cât petentului trebuie să i se asigure prezumţia de nevinovăţie instituită prin art. 6 CEDO…", respectiv că: "*…săvârşirea faptei contravenţionale se impune a fi constatată personal de agentul constatator, acesta are obligaţia de a efectua toate demersurile necesare pentru a constata dincolo de orice îndoială că fapta a fost săvârşită, în caz contrar dreptul la apărare al persoanei sancţionate contravenţional este încălcat* …". Tot în acesta context instanța de recurs reiterează prevederile art. 375 Cod Contravenţional, persoana acuzată de săvârșirea unei contravenţii se consideră nevinovată atâta timp cît vinovăţia sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod. Nimeni nu este obligat sa dovedească nevinovăţia sa. Concluziile despre vinovăţia persoanei în săvârșirea contravenţiei nu pot fi întemeiate pe presupuneri.

Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condiţiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional. Anume din aceste considerentele expuse mai sus instanţa conchide că agentul constatator superficial a examinat cazul, nu a ţinut cont de toate circumstanţele cauzei, nu a întreprins toate măsurile în vederea colectării probelor şi a administrării acestora, ce contravine prevederilor art. 440 Cod Contravenţional

Astfel, în măsura în care procesul-verbal de constatare a contravenţiei nu este susţinut de dovezile în baza cărora s-a întocmit, iar contravenientul respinge învinuirile aduse, nu se mai poate susţine temeinicia procesului-verbal fără a se încălca prezumţia de nevinovăţie instituită de art. 6 din Convenţia europeană a drepturilor omului. Or, potrivit practicii CEDO în cauze referitoare la contravenţii sunt aplicabile prevederile art. 6 din CEDO, cu toate garanţiile conferite de acesta, contravenientul beneficiind de prezumţia de nevinovăţie *(cauza Anghel c. României)*, sarcina probei revenind organului constatator, cu respectarea în acest mod a principiului egalităţii armelor.

Cu respectarea principiilor prezumţiei de nevinovăţie şi a egalităţii armelor impuse de exigenţele art. 6 din CEDO, precum şi a principiilor contradictorialităţii şi al dreptului la apărare, s-a dat posibilitate ambelor părţi de a propune probe instanţei.

De asemenea, instanţa judecătorească nu este organ de urmărire administrativă ori penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau apărării şi nu exprimă alte interese decît interesele legii, nu este în drept de a considera că vreo probă are o valoare probantă dinainte stabilită.

Este de menționat, că fapta contravențională imputată lui GRAUR EUGENIU face parte din Capitolul XIII „Contravenții în domeniul circulației rutiere”, constatarea căreia se bazează exclusiv pe mijloacele tehnice certificate sau mijloace tehnice omologate şi verificate metrologic,

Potrivit procesului verbal cu privire la contravenție întocmit la 04.12.2023 în privința lui GRAUR EUGENIU în baza art.238 alin.(3) CCo, la pct.11, la rubrica „Anexe” nu a indicat nimic.

În atare împrejurări, cele notate de către agentul constatator la pct.6 al procesului verbal cu privire la contravenție, la rubrica „Fapta”, rămân a fi declarative, fără a avea o confirmare bazată pe suport probatoriu pertinent și concludent.

La caz, sarcina probațiunii este pusă în seama agentului constatator, iar persoana atrasă la răspunderea contravențională, în sensul art.375 CCo, este prezumată nevinovată atâta timp, cât vinovăția ei nu este dovedită în modul prevăzut de lege, nefiind obligată să-și demonstreze nevinovăția, toate dubiile în probarea acestei urmând a fi interpretate în favoarea ei. Principiul ”*prezumției nevinovăției*” fiind unul fundamental ce face parte din setul de garanții acordat de art.6 a Convenției și art.21 din Constituția Republicii Moldova.

Respectiv, instanța de judecată conchide că la caz nu a fost probat faptul contravenției prevăzută de art.238 alin.(3) CCo în acțiunului lui GRAUR EUGENIU.

În acest sens instanța reține că, din conținutul contestației depuse rezultă că contravenientul GRAUR EUGENIU nu-și recunoaște vina, menționînd că el nu a comis fapta incriminată, iar reprezentantul agentului constatator nu a prezentat instanței careva probe admisibile, concludente și pertinente în corespundere cu prevederile art. 425 Cod contravențional, ce ar susține faptele constatate în procesul verbal cu privire la contravenție și ar combate argumentele contravenientului, iar în aceste împrejurări instanţa are dubii rezonabile cu privire la temeinicia învinuirii aduse, or, procesul verbal cu privire la contravenție nu este susținută de careva probe, iar constatările agentului constatator înserate în proces verbal nu au un caracter absolut și nu sunt suficiente pentru a fi puse la baza învinuirii aduse contravenientului, în situația în care aceste constatări nu sunt susținute de careva alte probe, or, în caz contrar se va încălca dreptul contravenientului la apărare, la un proces echitabil, iar toate acestea crează dubii rezonabile în ceea ce priveşte temeinicia vinovăţiei aduse contravenientului, dubii de care profită aceasta.

Conform art.461 Cod contravenţional, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată unul din temeiurile prevăzute la art.441 sau 445 alin.(1), instanţa de judecată încetează procesul contravenţional.

Conform art. 441 alin. (1) lit. a) Cod contravenţional, procesul contravenţional pornit încetează dacă nu există faptul contravenţiei.

Astfel, raportînd normele materiale și procesuale menționate mai sus şi avînd în vedere prezumţia de nevinovăţie de care se bucură contravenientul potrivit legislaţiei naţionale şi internaţionale, prezumţie care poate fi răsturnată doar prin probe pertinente, instanţa a reţinut că contravenientul nu se face vinovat de săvîrşirea contravenţiei imputate, din care considerente instanța de judecată consideră necesar de a admite contestația depusă de GRAUR EUGENIU și a înceta procesul contravenţional în privinţa lui GRAUR EUGENIU pornit în baza art.238 al.(3) CC, din lipsa faptului contravenției.

7. În baza celor expuse, conducîndu-se de prevederile art. 394-395, 448, 452-464 C.C instanţa de judecată –

H O T Ă R Ă Ș T E:

Se admite contestația lui GRAUR EUGENIU împotriva procesului verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare.

Procesul contravenţional în privinţa cet. GRAUR EUGENIU se încetează, cu casarea deciziei agentului constatator din 04.12.2023 privind aplicarea amenzii în mărime de 30 u.c. egal cu 1500 lei și 5 puncte de penalizare în baza art.238 al. (3) Cod contravențional, din lipsa faptului contravenției.

Hotărîrea cu drept de recurs la Curtea de Apel ***** în termen de 15 zile prin intermediul Judecătoriei ***** sediul central.

Judecător Andrei Guţu